

ČETIRI LICA BOGA

Ponovo stojim pred Ptahhotepom.

"Dete moje," počinje on, "danas ćeš naučiti šta su četiri lica Boga. Mnogo, mnogo će ti pomoći da ih prepoznaš u sebi. Četiri lica Boga su u svemu što je stvoreno. Sve stvoreno – uključujući i tebe samog – sagrađeno je na njegova četiri lica.

"Život u vidljivom svetu, počevši s gigantskim suncima sistema svetova pa se spuštajući sve do najsitnije praživotinje, samo je kruženje oko četiri lica i u četiri lica Boga.

Ti znaš zašto mi uvek predstavljamo božanstvo u njegovom praiskonskom stanju počivanja u sebi kao jednakostranični trougao. Bog u njegova tri vida je jedan u tri i tri u jednom. Ali to stanje – baš kao i jednakostranični trougao – nosi u sebi mogućnost broja pčetiri. Kad se tri vida osnovnog broja jedan razdvoje – "jedan u tri" postaje "jedan i tri". Na taj način rođen je broj četiri.

Baci pogled na jednakostranični trougao: u njemu vidiš samo jednu celinu koja ima tri strane, tri vida. Ali on sadrži, skriven i neispoljen, broj četiri, jer jednakostranični trougao može da se podeli u četiri manja jednakostranična trougla.

Kad trougao izađe iz neispoljenog u ispoljeno stanje u trodimenzionalnom svetu, obrazuje se tetraedar. Kao što si već videla, prvi praiskonski oblik materijalnog ispoljavanja – kocka – sadrži u sebi tetraedar skriven i neispoljen. Četiri trougla koja sačinjavaju lica tetraedra su površine veze između božanskog i materijalnog, pošto su istovetne s unutrašnjim površinama odsečenih uglova kocke.

Kad okrenemo trouglove tetraedrona na spolja uz pomoć uglova kocke, tako manifestujući trouglove tetraedrona, proizvodimo četvorostrani oblik piramide čije su četiri strane, u jedno isto vreme, četiri trougla tetraedrona okrenuta na spolja i odsečeni uglovi kocke okrenuti na spolja.

Četiri strane piramide simbolizuju četiri lica Boga, od kojih svaki sam po sebi ispoljava tri vida prvog izvora, božanstvo u miru u sebi koje stoji iznad svega stvorenog. Piramida otkriva živu stvarnost, živi zakon, u kome se Bog uvek i apsolutno ispoljava u materijalnom svetu, i zato što je tako on naseljava sve što je stvoreno.

Iz svake tačke vasion Bog se ispoljava četvorostruko. U svaki od četiri pravca zemlje i neba on zrači s različitim uticajem. I pošto se ti tokovi sile, koji počinju u jednoj tački a ipak su veoma različiti, svi rađaju iz rajskog jedinstva, možemo o njima da govorimo slikovito kao o četiri velike reke koje izvire u centru raja, gde su ukorenjeni drvo života i drvo poznavanja dobra i zla, i koje ističu u spoljni svet u četiri različitih pravca.

Otkrićeš to četvorostruko ispoljavanje u svemu što je stvoreno, najuočljivije u četiri karakteristike velikih strujanja vazduha, vetrovima. Čak i najgluplja osoba zna da vetrovi koji dolaze iz četiri različita pravca imaju potpuno različite efekte.

Severni vetar je suv, hladan, s umirujućim i parališućim uticajem. U mnogim delovima sveta on čak vodu čini tvrdom kao kamen. Južni vetar uvek donosi vrelinu i ima dejstvo da budi i okrepljuje. Istočni vetar je hladan, osvežavajući. Zapadni vetar donosi toplinu i vlagu – u mnogim mestima kišu. On deluje tako da zamara i uspavljuje.

To je nešto što si već znala, jer svako dete primećuje različite uticaje četiri glavna vetra. Ali, da li si ikad razmišljala o tome kako je to moguće? Da li si se ikad pitala kako se dešava da strujanja vetra mogu da počnu od jedne iste tačke na površini zemlje i da imaju različita dejstva u zavisnosti od pravca u kom duvaju? Ako, se na primer, neki vetar diže upravo ovde gde smo, gde osećamo da je vazduh tako prijatan i blago topao, i ako on duva na jug, on

očigledno dolazi sa severa za ljude koji žive u zemljama južno od nas. On im donosi hladno vreme i ima umirujući efekat na sva živa bića. Ali kad vetar krene odavde gde smo i duva ka severu, to je južni vetar za ljude koji žive severno od nas. On im donosi toplo vreme i deluje podsticajno na reproduktivne organe svih živih bića. Kako je moguće i za hladni i za topli vetar da potiču sa jedne te iste tačke na površini zemlje – umirujući i podsticajni vetar – donoseći vlagu i kišu ljudima na jednoj strani, a suvo vreme ljudima na drugoj? Sve to zavisi od pravca u kome vetar duva.

Vidiš, to je zakon koji mi zovemo četiri lica Boga.

Prvo lice – severno lice – je vatreno i ima okrepljujući uticaj. Zato južni vetar donosi vrelinu i podstiče živa bića da začnu novi život.

Drugo – zapadno lice – je vazdušasto i prohladno. On sve čini pokretnim, zato je istočni vetar osvežavajući.

Treće lice Boga – njegovo istočno lice – je puno isparenja, vlažno i mlako. Ono donosi težinu, nepokretnost, toplotu, vlagu i taloženje, čineći sva živa bića pospanim. Njihova svest se povlači u njihova tela.

I na posletku četvrto lice – južno lice Boga – je hladno. Ono ima stežuće, zgrušavajuće, kristališuće, materijalizujuće dejstvo. Ono donosi hladnoću i smiruje nerve.

Prva i najvažnija manifestacija četiri lica Boga je vatrena, zato što dejstva drugih ispoljavanja – drugih lica – zavise od ovog. Vrsta vatre određuje da li vreme postaje vruće, toplo, prohladno ili hladno. Zato je vatreno lice Boga otac drugih. Kao rezultat njegovog zračenja, pojavljuju se različita specifična stanja: toplo i suvo zajedno proizvode gasovito vazdušasto stanje; prohladno i vlažno vodeno; dok hladno proizvodi teško, zemaljsko stanje.

Otkrićeš da taj zakon deluje svuda ovde na zemlji, u svakom drvetu, u svakoj biljci. Uzmi, na primer, ma koju kuću. Južna strana koja prima strujanja od severnog lica Boga je topla i biljke rastu najbolje na toj strani. Severna strana je hladna, istočna strana je suva a zapadna strana je uvek vlažna. Kad god stvaramo kišu u piramidi, talog pogađa sve zgrade sa zapada.

Taj četvorostruki vid se može naći ne samo u glavnim vetrovima, već u svemu što je stvoreno. Pogledaj drveće. Severna strana – izložena zračenju sa prohladnog, južnog lica Boga – je uvek pokrivena mahovinom. Jesi li se ikad pitala zašto ljudsko biće ima samo jedno lice, i to prema napred? U pravcu u kome nam je lice mi smo vatreni, dajemo, dok kad okrenemo leđa nečemu mi smo prema tome hladni. Naši udovi, takođe, su svi usmereni prema napred, i mi možemo da zračimo našu snagu volje samo u pravcu u kom nam je okrenuto lice. A zašto najbolje spavamo kad ležimo u pravcu sever – jug? Zašto sve životinje leže tako? Zašto su čak i ptičija gnezda i mravinjaci sagrađeni u pravcu sever – jug? Životinje nemaju razum da razumeju razloge zašto, ali osećaju uticaj umirujućih zračenja koja dolaze sa severa i oživljujućih strujanja sa juga. Oni instiktivno osećaju da je najbolje za cirkulaciju njihove sopstvene životne struje kad grade svoja gnezda u pravcu sever – jug i kad tako spavaju.

To je tajna onog zbog čega neka osoba koja traga za vezom sa Bogom i koja se moli treba da se okrene licem ka severu ili istoku, a nikad ka jugu ili zapadu. Na severu i istoku čovek nalazi podsticaj koji vodi njegovu svest ka poistovećenju s njegovim čulnim nagonima.

Dejstva božijeg četvorostrukog zračenja su uvek ista širom cele vasionne. Svaka tačka u vasioni – a to uključuje, naravno, i svaku tačku na licu zemlje – uvek prima tačno isto zračenje iz bilo kog datog pravca. Četiri lica Boga nikad ne mogu da se okrenu niti zamene. Ona uvek stoje nepromenljiva, postojana, okrenuta u svom prvobitnom pravcu.

Gde god da su išli pripadnici božanske rase, podučavali su sinove ljudi toj dubokoj istini na razne načine u zavisnosti od osobina ljudi oko njih. Ovde gde ljudi razumeju geometrijske oblike i mogu da pojme istinu

razumski, mi smo izrazili istinu o četiri lica Boga u obliku piramide. Ali ima i drugih rasa ljudi više sklonih da pojme božanske istine kao duhovna iskustva. Pripadnici naše rase koji su pobjegli u takve zemlje sagradili su gigantske figure od kamena da predstave božanstvo u obliku ljudske figure koje sedi kao trougao i ima glavu s četiri lica, po jedno da gleda u svakom pravcu.

Obe predstave otkrivaju istu činjenicu: gde god božanski stvaralački princip ostavlja svoje bezvremeno bezprostorno stanje neispoljeno da bi izašlo u trodimenzionalni svet i postalo materija, on se ispoljava – čak i dok zadržava svoja tri vida – u broju četiri. Oblik piramide pokazuje se jasno u tome što svaka od njene četiri strane, stojeći na kvadratnoj osnovi, obrazuje trougao koji predstavlja tri vida Boga. Tako piramida manifestuje četiri puta tri: broj dvanaest.

A to nam donosi još jednu istinu.

Kako možeš da vidiš iz simbolične predstave u obliku piramide, svako od četiri lica Boga sadrži tri božanska vida. To za posledicu ima dvanaestostruko ispoljavanje koje je prisutno u svakoj tački vasiona i deluje u svemu što postoji, počevši od pojedinih bića koja žive na planeti i idući preko planeta do sunaca i sistema sunaca, širom vasiona, upravo kao mali krugovi u većem i veći krugovi u još većim, i tako dalje u beskonačnost. Dakle, ako razumeš jedan od tih krugova, razumećeš unutrašnju strukturu celokupne vasiona i svakog pojedinog bića u njoj; jer celokupna vasiona se zasniva na tom dvanaestostrukom ispoljavanju Boga.

Ali pre no što nastavimo, moraš da shvatiš da je sve što mi, ljudska bića, možemo da primetimo našim organima čula s naše lične tačke gledišta – to jest, sa spoljne strane – tačno suprotno od onog što postoji u božanskom stanju bivstva. Sve što možeš da vidiš kad gledaš u njega spolja – bilo odozgo bilo odozdo, sprema ili otpozadi, s desna ili leva - pretvara se u svoju tačnu suprotnost čim prestaneš da gledaš u njega i počneš da budeš to. Kad gledaš u nešto, ti si u dvojnem odnosu prema tome. Ti, posmatrač, i ono što vidiš ste dva različita pola. Ali kad jesi nešto, ti si u monističkom stanju, u božanskom jedinstvu.

Da ti pokažem na jednom primeru, hajde da uzmemo jedno slovo, recimo slovo "E". U kom pravcu ide to slovo?" "Ono ide s leva na desno, Oče," odgovaram ja.

"Dobro," kaže Ptahhotep, "sad, kad ja nacrtam isto to slovo na tvojim grudima tako da si ti to slovo, ti si u stanju jedinstva s njim, u stanju bivstva s njim. U kom pravcu ono sad ide?" "S desna na levo, Oče," odgovaram ja.

"Da, upravo suprotno. Dođi sad sa mnom i pokažaću ti još nešto." Ptahhotep me vodi pod dve velike kružne ploče koje vise sa plafona i služe kao lampe. One obe imaju istih dvanaest slika, ali one teku u suprotnom redosledu i gledaju u suprotnom smeru. Na prvoj ploči sve slike imaju glave prema centru, dok su na drugoj sve prema obodu. I niz s desna na levo na jednoj je upravo suprotan od niza druge.

Ptahhotep me vodi do prvog kruga i pita: "Kad vidiš slike u krugu s pravom stranom naviše?" "Uvek, s bilo koje tačke sa strane, Oče." Onda me Ptahhotep vodi do sledećeg kruga i pita: "Kako vidiš ove slike?" "Sve one imaju glave naniže, tačno suprotno od slika u drugom krugu, i sve one su u suprotnom redosledu," kažem ja.

"Sad pokušaj da nađeš tačku s koje možeš da vidiš sve te slike s pravom stranom naviše i s pravim redosledom."

Gledam u figure i pošto želim da ih vidim kako treba – s glavom naviše – nehotice stupam do tačke koja je tačno ispod, i shodno tome tačno u centru diska... i iznenada sve figure kao da menjaju položaje! Sad sve stoje s pravom stranom naviše i u ispravnom redosledu. Okrećem se oko sebe polako, nastavljajući da stojim u centru... Svaka svakcijata figura je s pravom stranom naviše. Ali kad se pomerim makar i jedan korak na stranu, one su ponovo u pogrešnom smeru! Zakoračujem natrag u centar. Svesno i duboko potresena, doživljavam stanje bivstva... Shvatam šta to znači... uzbuđenje zbog otkrića me skoro ošamućuje.

Videći kako sam uzbuđena i dirnuta, Ptahhotep se smeši. "Da li sad razumeš," pita on, "zašto je lično uvek upravo suprotno od božanskog? Da li razumeš zašto ljudsko pismo ide s leva na desno dok božansko ide s desna na levo?"

"Da, Oče moje Duše," zamuckujem drhteći od uzbuđenja. "Razumem." Ptahhotep me uzima za ruku – oh, kako me brzo moćna snaga te blagoslovene ruke smiruje – i vodi me do velike table na kojoj vidim razne geometrijske figure.

"Zemlja", nastavlja on, "prima dvanaestostruko zračenje sile četiri lica Boga iz pravca raznih sazvežđa. Zajedno ta sazvežđa nas okružuju kao neki točak. Mi taj ogromni točak zovemo "zodijak".

Zahvaljujući dejstvu zračenja zodijaka zemlja uopšte i može da postoji. Njihove vibracije su se susrele u jednoj tački u prostoru vasiona, izazivajući mešanje u talasima energije i vodeći kondenzaciji... materijalizaciji. Malo pomalo kroz taj proces materijalizacije nastala je naša Zemlja. Pošto je sunce igralo veliku ulogu u tom procesu, Zemlja je rasla u polju sile sunca i postala njegov satelit. Ona prima svoju životnu energiju od Sunca, ali isto tako stalno prima zračenja od zodijaka i svojih sestrinskih planeta našeg sunčevog sistema.

Baš kao i sva nebeska tela, zemlja predstavlja materijalizaciju svih tih raznih zračenja, i zato za svaki korak zemaljskog stvaranja postoji oblik materijalizacije koji prvenstveno ispoljava specifičnu energiju velikog vasionkog točka odgovarajuću obliku materijalizacije o kome se radi. To će reći da u formacijama stenja, minerala, biljaka, životinja i ljudskih bića ovde, na zemlji, postoje materijalizovana zračenja svakog pojedinog sazvežđa zodijaka, kao i svake pojedine planete. Imena znakova zodijaka karakterišu zemaljske oblike koji su materijalizovane manifestacije sazvežđa o kojima se radi. Kad, na primer, vidiš lava, treba da se setiš da je na životinjskoj ravni on materijalizovano zračenje posebnog zodijačkog znaka koga zovemo "Lav". Ali u isto vreme ima minerala, biljaka i ljudi koji su sačinjeni od iste energije, ali na mineralnoj, biljnoj ili ljudskoj ravni. Pošto je ime svakog pojedinog znaka zodijaka takođe i ime oblika stvorenog materijalizovanim zračenjem s tog zodijačkog znaka, to ime je očividno najprikladnija jedna reč kojom će se savršeno okarakterisati zračenje s tog sazvežđa.

Četiri lica Boga – to jest četiri osnovne tačke – u zvezdanom svodu, u božanskom stanju bića, su:

Svako lice Boga, svaka osnovna tačka nebeskog svoda, sadrži u sebi tri vida neispoljenog božanstva, i tako postaju dvanaest znakova zodijaka:

Tri vatrena vida prvog lica Boga, prve grupe, otkrivaju se u tri sazvežđa po imenu Ovan, Lav i Strelac.

Lav je prvo ispoljenje Boga i shodno tome veliki otac celokupnog zodijaka. Zato sva tri ispoljenja prvog lica Boga imaju očinski, životodavni karakter.

Ovan zrači vatru mladosti, plodnu moć mladog oca koji prodire u nedra prirode, budi novi život i pokreće. Ovan je moć proleća koja je po svom uticaju isto tako divlja i nehajna, tako pohotljiva kao i sam ovan.

Lav je vatra savršeno razvijenog, dostojanstvenog i uglednog čoveka, zrelog oca koji zrači svoju stvaralačku moć, ljubav i toplinu prema svojoj deci dok ih odgaja s brigom punom ljubavi. Lav je moć leta.

Kentaur (Strelac) je biće koje je nadaslo svoju životinjsku prirodu, nadvladalo svoje fizičke žudnje i usmerilo svoju svest ka uzvišenom cilju. Njegovo zračenje je vatra duha mudrog i blagog oca koji nastavlja da pomaže svojoj zreloj deci svojom duhovnošću, valjanim mislima i razboritim savetom. Kentaur ili Strelac je duhovna vatra misli, moć poodmaklih godina, zime.

Tri vida druge grupe, zemaljsko-materijalnog lica Boga, su: Bik, Devica i Jarac. Sve tri manifestacije ovog lica Boga otkrivaju majčinski karakter.

U proleće bik stoji na zelenoj livadi, i sva priroda je okićena divnom odećom mlade na dan venčanja, spremne da primi svu plodnu moć svog mladoženje. Zračenje zodijačkog znaka Bika omogućava zemlji da primi vatrenu životnu silu i pusti je da se ukoreni. Tako je božansko seme u stanju da se otelovi u zemaljskom telu. Bikovo zračenje omogućava božanskom ja, stvaralačkom principu, logosu, da postane telesan. Bik budi moć začeca u materiji – u ženki vrste – prizivajući mladu da bude spremna. Bik predstavlja onaj vid uvodnog materinstva u kome je buduća majka spremna da začne.

Devica je neukaljana kraljica nebesa, boginja majka prirode koju mužjak nikad nije dotakao a ipak je trudna s bezbrojnim bićima koja se rađaju iz njenog božanskog tela. Moć znaka Device je plodnost prirode i zato se ona prikazuje kako nosi u ruci klas žita s pet zrna. U mističnom svetu Devica je ljudska duša koja, očišćena od sve zemaljske nečistoće, postaje neokaljana i prima božansko seme od duha Boga. Tako ona čeka božansko dete u kome su oba principa – božanski i materijalni – smešani u savršeno jedinstvo. Tako je Devica trudna, noseći vid materinstva.

Treći vid zemaljskog lica Boga je Jarac. Ta životinja živi u predelu najčvršće materije na zemlji, kamenju, stenama i oblucima. Centripetalna sila zakona materije izaziva da materija dostigne najviši stepen tvrdoće i shodno tome da se kristalizuje. U kristalu materija nadvladava sebe samu, gubeći svoje prvobitne karakteristike neprozirnosti i postajući potpuno providna. U kristalu materija otkriva prvobitne geometrijske oblike stvaralačke sile. Dete je takođe zgusnut, kristalizovan oblik božanske stvaralačke životne sile. Kroz zakon materije, kroz centripetalnu, sažimajuću moć koncentracije, dostignuće božanskog ja, božansko dete – svest – rađa se u duši čoveka.

Dokle god čovek poistovećuje svoju svest sa svojim animalnim instiktima nalik je staji u kojoj životinje žive. U toj staji, okruženo životinjama, mora da se rodi božansko dete – božanska svest. To se događa preko koncentrišućeg dejstva znaka Jarca. Jedini put koji može da vrati čoveka u jedinstvo, u izgubljeni raj, je put koncentracije. Zato se rođenje božanskog deteta slavi u mesecu kad sunce stoji u znaku Jarca. Zračenje tog centra sile pomaže čoveku da u potpunosti ispolje i postignu božansko u materiji i kroz materiju – u telu. Jarac je porođajni vid materinskog.

Tri vida treće grupe, gasovito lice Boga, su Blizanci, Vaga i Vodolija. Gasovito stanje sjedinjenja koje izvire iz ovog zračenja daje pokret. Zato su ova tri sazvežđa povoljna za ispoljavanje sila koje zahtevaju slobodan i neometan pokret. One su duhovne po karakteru.

Znak Blizanaca nosi u sebi dve polovine drveta poznavanja dobra i zla. Njegovo zračenje ima uticaja u dva pravca. Ono izaziva da čovek gleda levo i desno da bi sakupio znanje i iskustvo. Ono izaziva da se čovekov put kroz život razgranava kao grana drveta. Čovek kreće da traži znanje na najvećim stranputicama koje vode u raznim pravcima. Tražeći iskustvo, ljudi žele da vide sve, čuju sve, nauče sve. Zračena sila Blizanaca se ispoljava kao nagon za učenjem.

Zračenje sazvežđa Vage tera sve u ravnotežu. Sva iskustva koja je čovek sakupio se postavljaju na tasove vage i mere. Ono što je vredno se zadržava; šta je bezvredno odbacuje se. Uticaj vage je harmonija, razvijanje čovekovih moći razlikovanja i opažanja i dovođenje dvostranih sila Blizanaca u ravnotežu. Znak Vage zrači zakon ravnoteže i pravde u trodimenzionalni svet. On je ispoljavanje zakonodavnog znanja.

Sazvežđe Vodolije zrači znanje koje je sakupljeno pod znakom Blizanaca, izmereno u Vagi, utvrđeno kao vredno i uzakonjeno. Zračena energija tog znaka ne podnosi nikakve smetnje ni prepreke i ne zna ni za kakve granice. Vodolija daje, prenosi blaga na druge, neumorno prosipa vodu života iz svog suda, puštajući da njeni talasi teku do najudaljenijih svetova. Ti talasi su sveoživjavajuće visoke frekvencije duha. Vodolija je ispoljavanje neometanog duha oslobođenog svih okova.

Tri vida treće grupe, vodenog lica Boga, su: Rak, Oraj (Škorpija i Ribe). Tri ispoljenja ovog lica Boga imaju emotivni karakter koji se ispoljava u osećanjima.

Zodijački znak Rak simbolizuje malo vode u rupi u kojoj rak živi. Pošto uhvati svoj plen napolju, on se povlači u svoju rupu da ga svari. Svest koja je usmerena prema spolja da bi našla duhovnu hranu povlači se da svari i preobrazi svoj plen – utiske koje je sakupila – u pročišćena i organizovana iskustva. Zračena sila zodijačkog znaka Raka ispoljava se kao samoposmatrajuća, samoanalizirajuća svest pojedinca koji traga za istinom.

Znak Škorpije – Orla predstavlja veliku prekretnicu kad se crv koji gamiže preobražava u orla koji visoko leti, oslobođen, biće koje se probudilo i postalo svesno u božanskom ja. Crv – Škorpija – mora da se ubije da bi postala orao. Zato ovo sazvežđe ima dvojno ime. U svom neoslobođenom stanju on se zove Škorpija po životinji koja može sebe da ubije sopstvenom žaokom; u svom oslobođenom stanju on se zove Orao, simbolišući slobodnu dušu koja leti visoko iznad materijalnog sveta kao božanski soko Horus.

Zračenje ovog sazvežđa je pokretna sila, sila života, koja se ispoljava u ovom obliku kroz vodu - kroz telesne tečnosti. Ta sila omogućava duhu da se zaodene u materiju da bi se iznova rodio u telu. Ta energija je prvobitna zmija iskušenja, koja zavodeći primamljuje duh u materiju i prouzrokuje njen pad iz rajskog jedinstva. Kad se, međutim, umesto da deluje na materijalnoj ravni ta sila transformiše i preobražava, postajući čisto duhovna, seksualna žudnja se preobražava u uzdižuću silu koja pomaže paloj svesti da se vrati u rajsko jedinstvo. Bez te sile nijedna svest koja je ispala iz jedinstva ne može da pronađe put kojim će se vratiti u Boga! Voda ovog sazvežđa je kao močvara u kojoj se skriveno vrenje nastavlja i preko koje, a da u stvari ne gore, igraju male vatrene svetlosti lualice.

Ribe žive u beskrajnom okeanu. Iako ponekad stižu do površine, one ponovo zaranjaju i nestaju u neizmernim dubinama. Prava priroda čoveka je slična okeanu. Njegova svest je na površini, ali daleko veći i dublji deo njega leži u nesvesnom odakle potiču razlozi i koreni njegovih misli, reči i dela.

S druge strane, osoba koja je dostigla iskupljenje i ostvarila potpuno i savršeno poznavanje sebe, čija svest je posvećena u njegovom božanskom ja i postigla ostvarenje u svom ja, više nema podsvest i nadsvest. To će reći da više ne postoji deo njega koji je nesvestan. Slikovito govoreći on pliva, potpuno svestan, u dubinama bezgraničnog okeana božanske sve-svesti. Ono što neoslobođena osoba prepoznaje – ili vrlo često ne prepoznaje – kao "nesvesno", postalo je njegov dom i deo u kome je on savršeno svestan. Dva ispoljenja pola – muško i žensko – su isto tako srećna kao dve bezbrižne ribe u okeanu savršene harmonije. Uticaj znaka Ribe je oslobađanje, utapanje ličnog u bezlično, u dubine bezgraničnog ja, u božansko i neraskidivo jedinstvo jednog bića koje je sve. Veliko delo oslobađanja se završava zračenjem ove sile, oduhovljenje materije je ostvareno. Vidiš, tri vida svakog trougla su povezana; počinjući na materijalnoj ravni, oni napreduju naviše u pravcu oduhovljenja.

Ali, ne postoji samo odnos između tri vida svakog lica Boga; četiri trougla su u stvari tako povezana da su njihova središta istovetna. Na taj način oni sačinjavaju zodijački krug dvanaest otkrovenja, takvih da razni vidovi četiri trougla obrazuju međusobno povezani niz stupnjeva u razvoju i napretku. Zatim, postoji još i treća veza između pojedinih sazvežđa, naime ona između suprotnih sazvežđa, od kojih je svako komplementarna polovina druge.

Najpre, hajde da raspravljamo o odnosu stupnjeva u razvoju.

Niz prirodno počinje sa sazvežđem Ovna, pošto početak svih izražavanja života – i otuda početka proleća – leži u Ovnu. Ali treba da obratiš pažnju na činjenicu da postoje dva "početka proleća", jedan apsolutan i jedan relativan. Svako ispoljavanje života – uključujući i zemlju i sva bića koja na njoj žive – nosi u sebi "apsolutan početak proleća" ili "tačku proleća". Ta apsolutna prolećna tačka je nezavisna od spoljnog sveta. S druge strane, relativna prolećna tačka zavisi od položaja zvezda u nekom datom trenutku. Tako zbog raznih kretanja zemlje ona ne ostaje na istom mestu, već stalno menja svoj položaj. Ući ćemo u sve to detaljnije kasnije.

Znaci zodijaka teku ovim redosledom: Ovan, Bik, Blizanci, Rak, Lav, Devica, Vaga, Škorpija – Orao, Kentaur, Jarac, Vodolija, Ribe.

Sve što se zgušnjava u materiju se ispoljava na materijalnoj ravni i prolazi u svom sopstvenom životnom veku kroz puni krug zodijaka. Život pojedinog ljudskog bića je jedan veliki period koji je podeljen na manje periode – detinjstvo, mladost, zrelost i starost: oni se sa svoje strane razbijaju u još manje periode: godine, godišnja doba, mesece, nedelje i, najzad, dane.

I svi kraći periodi čovekovog života – dani, godine i tako dalje – takođe prolaze kroz pun krug zodijaka. Njegovo rođenje odgovara Ovnu. Zatim, jedan za drugim, on prolazi kroz sve znake zodijaka, dostižući zrelost u Lavu i umirući pod znakom Riba kad nestaje s materijalne ravni. Upravo na isti taj način počinju naši dani s buđenjem iz sna i pojavljivanjem na svetu. Dan se razvija, dostiže zrelost i tačku kulminacije u podne a onda počinje da opada. Posle daljih promena dolazimo do večeri kad napuštamo svoja tela da bismo se odmorili i spavali, povlačeći svoju svest u sebe i padajući u san – baš kao što činimo na kraju naših zemaljskih života kad napuštamo svoja tela poslednji put. Svaki period ima svoj početak, razvoj, kulminaciju, opadanje i nestanak.

Pojedini znaci Zodijaka imaju sledeće osnovne karakteristike:

Ovan se brine za to da se nešto uopšte pojavi ili rodi u ovom svetu, a to podjednako važi i kad pravo vreme rođenja ne pada pod znak Ovna! To je zato što svako rođenje, bez obzira na spoljni svet i naravno bez obzira na razna sazvežđa, nosi u sebi moć početka, a tu moć mi zovemo Ovan i napolju, u zvezdanom svodu, i unutar svakog pojedinog bića. To je apsolutna strana Ovna u svakom stvorenom obliku. A taj odnos je potpuno isti sa svim drugim sazvežđima, sa svim ispoljavanjima života, i sa svim vidovima četiri lica Boga. Uvek postoji jedno unutrašnje, apsolutno ispoljenje, i jedno spoljno, relativno ispoljenje.

Posle rođenja svako novo biće mora da pusti korene gde god da je. To ono čini uz pomoć Bika. Novo biće uzima hranu i vari je. To mu obezbeđuje materijalnu vezu koja ga spaja sa spoljnim svetom i stvara put snabdevanja hranom za njegovo telo.

Pod uticajem znaka Blizanaca, novo biće počinje da sakuplja iskustvo, i njegov put počinje da se razilazi i deli računajući se svakojako kao grane nekog drveta. Biće se razvija u različitim pravcima i stiče opsežno znanje.

U Raku ono se ponovo povlači u svoju kuću da svari svoje duhovne tekovine – iskustva koja je sabrao. Počinje da se razvija njegovo unutrašnje jezgro.

Kroz životodavni, vatreni uticaj Lava, biće sazreva i stiče dostojanstvo. Ono razvija svoje moći i sposobnosti i ispunjava svoju zemaljsku dužnost začinjanja nove generacije. Ono postaje otac porodice.

Devica donosi žetvu. Čovek donosi plodove svojih napora u svoj ambar. U dubinama njegove duše razvija se božansko dete – sveobuhvatna ljubav.

U Vagi se mere njegova dela, pozitivno i negativno dato na poverenje i zaduženo jedno naspram drugog. Njegova pažnja se usmerava na obe strane, jednu svetovnu i drugu duhovnu. U sebi on postavlja ta dva sveta u savršenu ravnotežu, pokrećući delovanje unutrašnjeg, božanskog zakona koji stoji iznad i izvan svega što je relativno.

Znak Škorpije donosi sunčevu prekretnicu, veliki preokret. Čovek mora da oduhovi božansku stvaralačku moć koja se dotad ispoljavala u njemu kao pokretački instinkt i nagon. On sad mora da upotrebi tu božansku stvaralačku moć u službi drugih. To znači da mora potpuno da nadvlada svoju ličnost. On doživljava mističnu smrt svoje osobe, zatim uskrснуće i besmrtnost u duhu. Od sad pa nadalje on prestaje da služi materijalizmu. Visoko iznad zemlje, u potpunoj duhovnoj slobodi, on leti kao orao, kao sveti soko Horus.

Kroz uticaj Kentaura on postaje veliki učitelj kao sam Kentaur, biće koje je nadraslo životinjski nivo, biće koje sad upotrebljava svoje životinjsko telo samo da bi brže doseglo veliki cilj koji jasno vidi pred sobom. Njegove misli presecaju kao munja teške oblake tmine i neukosti. On prenosi svoja iskustva dalje na sledeću generaciju.

U znaku Jarca u čovekovom srcu se rađa božansko dete – sveobuhvatna ljubav. Ono postaje istovetno s božanskim ja i svesno u njemu. Kako božansko dete koje je rođeno u njegovom srcu postaje vidljivo, čovek postaje bistar kao kristal. U svojim rečima i delima on otkriva sveobuhvatnu ljubav.

U Vodoliji biće prosipa i razbacuje svoja blaga. Ono je postalo sjajno, blistavo dete Boga koje je iznad i izvan seksualnosti. Zračeci sebe samog ono je izvor najviše božanski duhovne moći. Proces preobraženja i dematerijalizacije počinje.

U znaku Riba živo biće doživljava ponovno ujedinjenje sa svojom skrivenom komplementarnom polovinom. To znači, naravno, da se materija raspada. Biće se vraća svom božanskom domu, sveobuhvatnom jedinstvu, Bogu. Njegova svest neosetno i postupno klizi u kosmičku svest, ono odbacuje svoje telo i završava svoj zemaljski život. To je put koji sledi svaki pojedinac, čak iako možda još nije dosegao najviše nivo svesti. Stupnjevi razvoja mogu da se razlikuju, ali je krug razvitka uvek isti.

Hajde da sad pogledamo kako suprotni znaci Zodijska dopunjuju jedan drugog:

Moćna, plahovita snaga Ovna se uređuje Zakonom Vage koja ukroćuje Ovnove slepe sile i usmerava ih u prave kanale.

Nevestinska moć znaka Bika dopunjava i zadovoljava instinktivni stvaralački nagon Škorpije.

Materinska je sila Raka, povlačeći se u zaklon sopstvenog ognjišta i doma, komplementarna "druga polovina" kristališućeg, porođajnog zračenja Jarca. Novorođeno dete pripada majci.

Očinsko zračenje Lava nalazi svoju "drugu polovinu" u detinjastoj moći Vodolije. Otac izdržava, štiti i obrazuje dete.

Mladić u znaku Blizanaca sa svojom željom da uči, prima znanje za kojim žudi od velikog učitelja, Kentaura.

Nebeska Devica, noseći božansko dete u svojoj svetoy materici, prima hranu od mističnog sveta dve Ribe.

Sad razumeš zračenja četiri lica Boga u raznolikim uticajima različitih sazvežđa. Ali da bi razumela život vasiona i živote nebrojenih živih bića – uključujući i svoj – treba da znaš da krug otkrovenja, sa svojih dvanaest centara moći, deluje na svaku tačku vasiona nezavisno od sazvežđa. A pošto se četiri lica Boga nikad ne mogu okrenuti, svako sazvežđe zrači različita zračenja moći u raznim pravcima neba. Tako je zračenje određeno večnim, nepromenljivim pravcem u kom su okrenuta četiri lica.

Uzmimo na primer sazvežđe Lava. U pravcu juga ono emituje zračenje karakteristično za lava, dok prema suprotnoj strani, severu, ono zrači moć Vodolije, u zapadnom pravcu zračenja Device, prema zapadu – severo-zapadu zračenje Vage, i tako dalje, različito zračenje u svakom pravcu.

Sad razumeš da ta zračenja nisu zavisna od mesta grupe zvezda, već pre od pravca iz koga dolaze. Upravo kao što vetar ima različita dejstva u zavisnosti samo od pravca u kome duva, ne od mesta sa kog kreće.

A sad evo još jedne važne činjenice: pošto se sve ispoljava ka spoljnoj strani iz sopstvenog središta, i pošto četiri lica Boga zrače potpuno podjednako i nepromenljivo iz svake tačke, sve – bilo da je to centralno sunce, neko sunce, neka planeta, biljka, životinja, praživotinja ili ljudsko biće – je uvek u središtu dva tačka: u središtu velikog

vasionskog točka i – pošto je njegovo središte istovetno sa središtem pojedinog bića o kome se radi – takođe u središtu nečijeg neispoljenog bića, nečijeg sopstvenog unutrašnjeg točka.

Mi primamo zračenja velikog vasionkog točka sa spoljne strane, dok se zračenja našeg sopstvenog točka emituju iznutra.

Mi smo istovetni sa položajem zemlje koja je ispala iz božanskog bića. Zemlja nije centralna tačka u vasioni, već pre satelit sunca, koji kruži oko sunca i okreće se oko svoje ose. Zato mi u vasioni sve vidimo kao tačnu suprotnost od onoga što je ono u stvarnosti, u božanskom stanju bića. Viđen s našeg položaja na zemlji, ceo zvezdani svod – sa svim njegovim kosmičkim sistemima, solarnim sistemima i planetama – izgleda kao da se okreće oko nas. A u stvarnosti se događa suprotno. Ne obrće se zvezdani svod oko nas, već se pre naša zemlja okreće oko sunca, naše sunce sa celokupnim našim sunčevim sistemom se kreće u većoj orbiti oko kosmičkog sunca, a ono – sa celim svojim kosmičkim sistemom – se kreće oko centralnog sunca, i tako dalje u sve većim orbitama i sve većim kosmičkim sistemima, dalje i dalje u beskraj.

I čak i život nebeskih tela u kosmičkim sistemima nije ništa drugo do pokret i razvoj u velikim nebeskim krugovima četiri lica Boga, u Zodijaku. A samo se seti da svaka pojava, svaki stvoreni oblik, bez obzira gde da je u vasioni, nosi u sebi i veliki kosmički točak i svoj sopstveni mali točak, svejedno da li je to praživotinja, biljka, životinja, ljudsko biće ili nebesko telo. Smatraćeš da se to podrazumeva samo po sebi kad shvatiš da svaka tačka vasiona zrači isto dvanaestostruko ispoljavanje četiri lica Boga – a da ona ne mogu da promene svoj položaj.

Zračenje energije koju primamo od velikog kosmičkog točka dolazi nam sa spoljne strane; zato mi vidimo pogrešnu stranu kruga, baš kao odraz u ogledalu božanskog stanja bića (vidi ilustraciju).

Pošto je zvezdani svod, viđen s našeg stajališta na zemlji, uvek u pokretu, neprestano se događa i odgovarajuća promena u sastavu zračenja koje dopire do zemlje sa svih bezbrojnih zvezda koje se kreću svojim pojedinačnim stazama u ogromnom kosmičkom točku. Svaki stvoreni oblik – uključujući i svako ljudsko biće – ima svoju sopstvenu – posebno sastavljenu strukturu sila sačinjenu od istih stvaralačkih sila koje zrače sa zvezda u vasioni. U trenutku rođenja struktura sila pojedinčevog sopstvenog malog zodijaka je istovetna sa strukturom sila u velikom kosmičkom zodijačkom točku. A to nas dovodi do još nečeg što treba da znaš, naime, da živo biće može da se rodi tek kad se te dve strukture sila međusobno potpuno poklope.

– Položaj zemlje u četiri lica Boga koja nikad ne mogu da se okrenu –

Do kraja svog života na ovom svetu čovek je stalno izložen novim utiscima, novim iskustvima i svakojakim drugim uticajuma. Dok sabira iskustvo njegovo sopstveno unutrašnje sazvežđe se prilagođava u velikom stepenu. Mnoge sile se razvijaju, mnoge druge se potiskuju u pozadinu, zavisno od reakcije pojedinca na svoje postupke i iskustva. Unutrašnje sazvežđe koje biće ima u trenutku svoje smrti je utisnuto neizbrisivo u njegovu dušu, i ona ne može da se reinkarnira sve dok zvezdani svod, u svom stalnom kretanju, ne uđe u isto sazvežđe. Zato se neki ljudi reinkarniraju posle vrlo kratkog vremena dok drugi možda moraju da čekaju hiljadama godina dok se položaj zvezda ne poklopi sa onim koji nose u duši.

Sva bića koja se rađaju u trodimenzionalnom svetu svakog trenutka tokom večnosti završavala su svoju prethodnu inkarnaciju pod istim položajem zvezda kao što je ona koja je postojala u trenutku njihovog rođenja u ovoj inkarnaciji. Položaj zvezda smrti u jednoj inkarnaciji i položaj zvezda rođenja u sledećoj su uvek potpuno istovetni. S druge strane, položaj zvezda pri rođenju i položaj zvezda prilikom smrti nisu nikad istovetni, zato što se pojedino živo biće o kome se radi menja kroz iskustva koja ima. Ali svako biće – uključujući i čoveka – nosi u sebi otisak sazvežđa koje je vladalo u trenutku njegovog rođenja, i nosi taj otisak kroz ceo svoj život. To sazvežđe sadrži sopstveni lični točak tog bića u kome su skriveni njegov kasniji razvoj i karakterne promene.

Zato, ako želiš da upoznaš unutrašnji zvezdani položaj sila pri rođenju koje su oformile neko živo biće i koje deluju u njegovoj duši, u njegovom telu, u njegovom celokupnom biću – i shodno tome takođe u njegovoj sudbini – moraš da izračunaš položaj koji su zvezde imale u trenutku njegovog rođenja.

Zbog postojanog kretanja zvezda na nebu odnosi između dva točka – kosmičkog i individualnog – se stalno pomeraju. Energetski centri u kosmičkom točku – sazvežđa, fiksirane zvezde i planete – i skriveni centri moći individualnog točka se udaljavaju od istovetnih modela koje su imali u trenutku rođenja. Posle izvesnog vremena ti obrasci moći unutar ta dva točka mogu ponovo da se približe jedan drugom. Zato u životu svakog pojedinca ima povoljnih i harmoničnih odnosa u određenim periodima i nepovoljnih i neharmoničnih odnosa u drugim. Kao rezultat toga, bića o kojima se radi ponekad otkrivaju harmonične – pozitivne karakteristike i neharmonične – negativne karakteristike u drugim periodima. A pošto je sudbina odraz karaktera kao u ogledalu i rezultat postupaka pojedinca, njegov život ponekad uzima povoljni pravac, a u drugim prilikama nepovoljan.

Svi oblici života su podložni tim silama, a samo jedno biće ima mogućnost da vlada nad svim tim energijama i silama koje deluju širom vasiona, u okviru sopstvenog bića i u okviru sopstvene sudbine. To biće koje ima sposobnost da gospodari tim silama po svojoj volji je čovek. Ali on može da gospodari njima samo kad ih je svetan, kad ih prepoznaje u sebi i kad ih savlada!

Dokle god čovek ne prepoznaje te sile u sebi, on je isto toliko njima na milost i nemilost kao svi nesvesni oblici života koji su direktno u vezi sa svim tim stvaralačkim silama i hteli ne hteli pod njihovom vlašću. Samo ljudsko biće koje je postiglo sposobnost samospoznaje je u stanju da se u svojoj svesti uzdigne iznad tih sila. Umesto da bude njima na milost i nemilost nesvesno, on je u stanju da im upravlja ili da ih prenosi u preinačenom i potpuno izmenjenom obliku. Kad je čovek u stanju da preinači stvaralačke sile u sebi, on je takođe u stanju da preinači sile koje deluju u okviru njegove sudbine i da tako upravlja svojim životom.

Sad razumeš zašto je neophodno i važno znati o dvanaestostrukom zračenju sila četiri lica Boga u sebi, i zašto je bitno naučiti da se one kontrolišu. Kad shvatiš da je samo tvoje telo i materijalni deo tvog bića sazdan od tih sila, dok naprotiv tvoje božansko ja stoji iznad njih i u stanju je da njima upravlja – ti ćeš i sama ponovo steći vlast nad tim ogromnim stvaralačkim moćima, istu vlast koju si izgubila kad si se rodila u materijalnom svetu.

Kad to shvatiš, možeš da oslobodiš svoje ja koje je u tvom telu raspeto na dve velike grede materijalnog, trodimenzionalnog sveta – vreme i prostor. Tvoje ja koje je bilo potisnuto i gurnuto u tvoju podsvest se oslobađa, vaskrsava iz svoje naizgled smrti i ponovo se ustoličava. Ta misterija života se simboliše krstom s božanskim obličjem raspetim na njemu, predstavljajući drugi vid Boga.

Stvaralački princip se zaodeva u materiju i vekovima čini vrhunsku žrtvu uzimanja na sebe obeležja materijalnog sveta da bi ga oživeo i ispunio svoj veliki zadatak oduhovljenja materije potpunim otkrivanjem duha u materiji."